

TDVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 26.2175

2 ayen

Ziyad

Ebüzziya

P.K

440

Sirkeci

İstanbul

29 Ağustos 88

Sayın Ziyad Ebüzziya

Gazeteci, Yazar, ~~ve~~ idealist bir Türkçü ve bugünkü yazarlar arasında benzeri bulunmayan bir

Türk büyüğü

Sayın Ziyad bey, Bizler yetmiş yaşını aşmış, bir ayağı bu dünyada iken ikinci ayağı öteki dünyada olan ihtiyarlarız. Hepimiz büyük felaketler geçirmiş Türk münevverleriyiz. Evet biz Rus çizmesinde cehennemî yaşadığımız gibi, siz de çocukluk günlerinizde istilâ gördünüz. Beşbin senelik Türk efendilik tarihini yaşatan Osmanlı Devletinin bölünüp parçalandığı'nın şahidi oldunuz. Beşyüz senelik paytahtımızda yabancı ordu birliklerinin yürüyüş, marş ve küstahlıkları gözlerinizi ve kulaklarınızı tırmıladı.

Bir taraftan Hıristiyan dünyasının saldırdığı Türk devletine, bin sonhaçlı kılıçlarından koruduğu, aynı dinden olduğu milletler de saldırdılar. Üç kıta üzerindeki efendiliğimizi kaybederek bu yarım adaya çekildik. Burayı da elimizden almak istediler. Mustafa Kemal, Kazım Karabekir ve 25 sene çadırılı karargahlarda, siperlerde bayrak ve efendiliği için savaşmış olan şimdi isimleri gençlik ve münevverliği biz tarafından unutulmuş olan cennetmekan subaylarımızın fedakarlık ve kahramanlıklarıyla Türküstandan sonraki Türkün anavatanı olan bu toprakları kurtararak son Türk devletinin sahibi olduk.

Atatürkün ölümüne kadar geçirdiğimiz felaketlerden ders alarak Türkü devletin sahibi yaptık.

Ziya Gökalp'ın milli felsefesine dayanan İttihad Terakkinin savunduğu ülkü (Türklük ülküsünü) Atatürk, Cumhuriyetin temelini koydu. Yüksek tahsili, idari makamı, subaylığı, ticareti aile dili Türkçe olan ve Türk asıllara aid kıldı. O zamana kadar bin sene ihmaletilmiş, özyurdunda, kanını akıtarak savunduğu vatanında ailesi aç, perişan, pılı parti içinde, Türk olmayanların (Ermeninin, Rumun, Yehudinin, Arabın, Sırbın, Bulgarın, Arnavutun) karpısında ırgat ve yavaşma olan Türkü efendilik tahtına oturttu. Türklüğü özenilecek bir cevher yaptı, Türk olmayanları Türklüğe özendirdi. Dil ve dinbirliğiyle Türkiyede millibirlik ve bunu sağlayacak milli münevverlik yetiştirmegi devletin temel ~~vezifesi~~ ^{felsefesi} yaptı, 1923 -1938 e kadar gururlu ve Türklüğüyle övünen bir münevverlik yetiştirdi. İkinci dünya Harbi sırasında çimlenen ve 1944 senesinden sonra demokratik hürriyet diyerek Rus komünist hayranlığı ile okullarda, basında boy gösteren satılmışlara karşı birlik içinde mücadele eden, sokaklarda milli marşlar söyleyerek Naẓim Hikmetleri, Sabahattin Alileri, Zekeriyeye Sertelleri ve benzerlerini tel'in eden gençlik bu milli münevverlikti.

Nealesef 1944 senesinde İsmet Paşanın 19 Mayıs nutkundan sonra bu milli münevverliğin fedakar şücülerini tabutluklara doldurarak Rusların çizmeleri altında bulunan Türk münevverlerine yaptıklarını Türkiye için hiçbir fedakarlıktan çekinmeyecek

olanlara çektirmek, Türkiyeyi yeni felaketlerle karşılaştıracaktı, Herşeyden önce milli münevverliği yokedecekti. Milli münevverliği yokolan bir millet ise subsaysız bir orduya benzeyecekti. Maalesef biz elli sene içinde bu hale geldik. Bunun için de sizin ayarınızda Türkiyede secdeedilecek ülkücü kalmamıştır, derken mübalaga etmiyorum. ~~ve~~ ^{Bunu da} arzedeyimki, yetmiş yaşını aşmış Türklüğü için hem bilgisi, hemde kalemıyla karınca kaderince vazifesini yapmış, Avrupada sahipsiz, yurtsuz bulunduğu yıllarda bile milli gururunu kimseye çiğnetmemiş mütevazi görünüşlü bir Türk münevveri olarak ^{benim} sizden de birşey beklediğim yok. Fakat ^{2ede} ikinci Dünya Harbi sonlarındaki cesur çıkışlarınızı felaketlere karşı gösterdiğiniz yüksek ilgi, ilgili makamlara karşı isyanlarınızı herkes unuta bilir, ben asla unutmadım ve o günlerdeki ilginiz beni yüksek katınıza karşı müteşekkir kılmıştır. *40 sene haberleşmesek bile size yüksek saygı duyuyorumdur*

Sayın Ziyad bey;

Bu mektubu Türkiyenin bugünkü felaketlerini dile getirmek için yazmağa başladım. Unutmayalımki bu bizim son devletimizdir, Maalesef onu koruyup kurtaracak (Atatürkün ölümüne kadarki) devlet adamları bugün yoktur, dersem, beni haksız bulmayınız. Zira Türk milli şuuru ideoloji olarak Türk devletinin idari felsefeliğinden çıkarılmıştır. Türkiye dil ve dinbirliğiyle millibirlik sağlamak yollarından uzaklaştırılmış ve o kutsal yollar kapatılmıştır.

Azınlıktan yüksek münevverlik yetiştirilerek Türkiyeyi bölüp parçalayacak küçümsenmeyecek bir kuvvet oluşturulmuştur. Bugün içinde ve Türkiye dışında Türkiyeye karşı Amerikayı ve Avrupa konseyi ile bütün müttefiklerimizi bize baskıya getiren Kürtçülüğün kaynağı buraya dayanıyor.

Cumhuriyetten buyana tarihçilerimiz, ilim adamlarımız yazdıkları kitaplarda Kürtlerin Türk soyundan olduklarını yazmış devletin onlarla ilgilenmediğinden geri kaldıklarını savunarak, devleti suçlamış ve yetişen Türkasıllı münevverde ise milliye-tin dilbirliğine bağlı olduğu hakikatini unutturmuştur. Aile dili Türkçe olmayanların kendilerini Türk saymayacakları ve bunlardan yetişen yüksek münevverliğin bir zamanlar ^{Ermenilerin, Sırpların,} Rumların, ^{Bulgarların} Arnavutların, arapların yaptıkları gibi, devleti içten yıkmak, bölüp parçalamak isteyecekleri kimsenin aklına gelmemiştir.

Aile dilleri Türkçe olmayanlardan yetişecek ilim adamlarının birgün gelecek devletin bile Türkün devleti olmadığını, hatta Türkiyedeki Türklerin Türkiye dışındaki Türklerle aynı asıldan ~~gökük~~ gelmediklerini bile ileri süreceklerini kimse aklına getirmemiştir.

Atatürkten sonraki devlet idarecileri yüksek münevveri olmayan azınlığın Türkün hizmetinde olacağına karşılık, yüksek münevverliği olan azınlığın ise devletin düşmanı olacağını düşünmediler,

Osmanlılar devrinden kimse ibret almak istemedi. Bizi Balkanlardan atan kuvvetin yetişmesine müsaade ettiğimiz Sırp, Bulgar, Yunan, Roman, Arnavut münevverleri olduğu gibi, Arap memleketlerinden kovanların da bizim yüksek okullardan yetişen arap asıllı münevverler (hukukçular, mülkiyeliler, iktisadçılar, hattâ kurmaylar) oldular. Bizden ayrıldıktan sonra kurulan arap devletlerinin, Arnavut devletinin idarecilerinin hepsi bizim yetiştirdüğümüz yüksek münevverlerdi.

Ruslarla birleşerek bizi arkadan vuranlar da yine yetiştirdiğimiz Ermeni münevverleriydi. Biz bunlardan ders almalıydık, Maalesef almadık.

Atatürk devrinde yüksek tahsil, idari makam, subay yetiştiren okullar, Ticaret ve sanat Türk asıllılara aid olduğu halde, onun ölümünden sonra biz bunları kaldırdık. Bu aile dili Türkçe olmayanlardan yüksek münevver yetiştirmek ve ileride devleti parçalayacak aile dili Türkçe olmayanlara Balkanlardakinin benzeri istiklâl isteme imkanı sağlayacaktı. Bugün biz bu duruma geldik. Kendilerini Türk olarak görmeyen ve aile dilleri Türkçe olmayanların kürtlük, çerkeslik, arnavutluk, Boşnaklık, lazlık, Araplık, ~~suç~~ Gürcülük gururu gelişti. Demokratik Hürriyet diyerek bunlara dünyanın hiçbir yerinde görülmesi imkânsız imkanlar sağladık. 1960 senesinde sokaklara dökülen Üniversite öğrencilerinin liderliğini kendini Türk saymayan münevverler (özellikle Kürtler) yapıyordu.

Bunların sokaklara dökülmesini teşvik edenler ise yine azınlıktan yetişen ilim adamları, ⁶ hukukçular ve siyaset adamlarıydı. İhtilal yaparak kardeşlik yaratmak isteyen askerlerin fikir danıştıkları bu ilim adamı ve hukukçular ondört kişinin dışında geriye kalan 23 ihtilalciyi Milliyetçiliğin ve Türklüğün aleyhine bir yola ittiler. İsmet Paşa ise bu 23 ~~kişi~~ ihtilalcinin taptığı kimse oldu. Bundan dolayıdır ki vatan ve millet için müsbet fikirleri bulunan ondört ihtilalci Millibirlik Komitesinden ihraç edilerek sürgüne gönderildi. Edepa Sıddık Sami Onar, Kubalı, başta olmakla prof ve hukukçulara yeni Anayasa yazdırmağa başladılar ve yazılan 1961 Anayasasının on mu onbir mi maddesine şunları koydular:

-Özgürlük vatana hiyanet şeklinde olsa, dini ve milli ahlaka aykırı da olsa kısıtlanamaz. Bundan sonradır ki Menderesin tutukevlerinde mahkeme önüne çıkardığı 75 Kürtçü (hukukçu, mülkiyeli, öğretmen, doktor ve diğer branşlardan yüksek münevverler) serbest bırakıldılar. 14 lerin mecburi iskana tabi tutturduğu şeyh, ve kürt ağaları fesad yuvalarına döndüler ve komünistlikle kürtçülük birleşerek 1964 den buyana Türkiyei felaketten felakete sürükledi. İkinci ve üçüncü ihtilali (12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 İhtilalini) yapanlar olaylara doğru teşhis koyamadılar veyahut koymak istemediler. Milliyetçi duygunun sahipleri suçlandı. Kürtçü ve komünist liderler serbesti içinde sürakılırken, Türkeş ve diğerleri tutukevlerinde

cehennemi yaşadılar. Bir devletin hukuk adamları ve iktidara el koyan iktidar sahipleri vatani ve milli savunularını mücrüm sandalyasına oturtur ve vatani bölüp parçalamak isteyenleri koruyacak durum yaratırsa ~~hız~~ devlet yıkılmaya, bölünüp parçalanmaya doğru sürüklenir. Biz ne yazık ki bugün bu duruma getirilmişiz.

TBMM kürsüsünden Kürt milletvekili

Mehmet Ali Eren :

-Türklerin şovenizmini karacağız, Kürdüstana hürriyet alacağız, diye bağırırken dört yüzün üzerindeki Türk a silli milletvekillerinin koyun gibi kafa sallamaları bu felaketin nereye kadar kol kanat açtığıнын delilidir.

Behice Boran diye bilinen komünist ve Vatandaşlığımızdan bile çıkarılmış bir aşiftenin cesedini getirerek sevmediği bayrağımıza sarmak, faşist ordusu diye Avrupada dâğıladığı Ordu mensubumuz askerlerimizin omuzlarında taşımak, idari makamın eliyle nereye sürüklendiğimizin işaretidir.

Vatanımızın azımsanmayacak bir bölgesinde Türkçemizin işitilmediğinden, TV ve radyolarımızda yüzde yetmiş yabancı müzik vedizilerin ~~hız~~ gençliğimizi vatan ve milletin dışına çekmesinden, 4 milyonu aşkın Türkün Avrupa, Arap memleketleri, Kanada, Amerika ve Avusturalya gibi uzak diyarlarda ~~milletin~~

milliyet ve dininden çıkmasına, çocuklarının
 şimdiden Türkçeyi unuttuklarından kaygılanmayan
 iktidar sahipleri, Avrupalı müttefikimiz dediğimiz
 devletlerin komünist milletvekillerinin gelerek
 adliyelerimizdeki duruşmalara bile müdahale ^{sine} ~~essa-~~
~~kinden~~ aldırmayanlar, bu ihtiyar yaşımızda başta
 siz olmakla hepimizi derin kedere boğmuştur,
 Türkiye dışındaki Türklerin felaketleri hakkında
 yazdığım kitabım veyahut daha önce takdimettiğim
 (Bu zihniyetle kurtulamayız) adlı kitabım elbette
 makam ve menfaatini düşünen ve bunu herşeyin üs-
 tünde tutanlar tarafından değerlendirilmeyecektir,
 Ziya Gökalp, Mehmet Emin Yurdakulu, Semih Rifatı,
 Kilisli Rifatı, Necip Asım beyi, Ahmet Hikmet Muftu
 oğlunu, Bursalı Tahiri, Yusuf Akçorayı, Tunalı Hilmi
 beyi, Rayif Fuad beyi ve bunların Türk milliyetçi-
 ligine hizmetlerini unutturan İdari ve Eğitim sis-
 temi, elbette bu felaket günlerinde sizin sayeniz-
 de ~~bu~~ milletimize hizmet imkanı bulmuş bizlerin
 feryadlarını dinlemeyecek ve fırsat geçtiği anda
 Nihal Atsız ve Türkeşe yaptıklarının daha beterini
 yapmaktan çekinmeyeceklerdir,

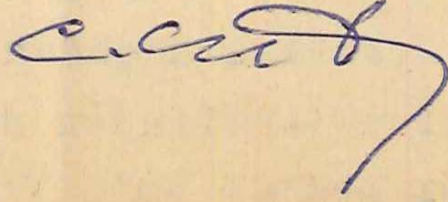
Türk gençlerine 1977 senesinden buyana kendi
 büyüklerinin resimlerini yasakeden, okullardan
 şair, edip, devlet adamı ^{ve} asker hepsinin resimlerini
 kaldırarak mahzenlerde çürümeye terkeden ikti-
 darların (Solcu veya sağcı) vatani tehlikelerden
kurtaracağım ^{di} sözlerine inanmak bilerekten aldan-
mak demektir

Türkiyenin felâketlerini dile getiren
mehtabunı yabana atmayacağına
bilgiyorum.

Lisâ sağıne, sıhhat ve asun
Ömürler diler, aze hürmet ederim.

Hürmetkâriac

Cebbar Fatih

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E. 2175